

VAN DE REDACTIE

Beste Noordwellenaren,

Hier dan weer ons juni-nummer: het belooft een gevarieerd nummer te worden alhoewel het bij het schrijven van dit stukje nooit helemaal zeker is. Momenteel is het weer de jaarlijkse Kunstschouw-week op ons eiland, wat ook op ons dorp een gezellige drukte geeft. En wat kunnen we trots zijn op de mooie kunstlokaties in Noordwelle met kwalitatief hoogstaande kunst in vele variaties. We hopen dat vele dorpelingen hiervan ook dit jaar weer genoten hebben. In ons nummer vindt u o.a. een interview met een bekende dorpsgenoot die tevens adverteert. Hij is door onze, ondertussen ervaren, journaliste Kitty weer gestimuleerd tot mooie verhalen.

Verder is er ook nog goed nieuws in de vorm van een nieuw redactielid: Angela van Rijn heeft toegezegd ons te willen versterken waar we erg blij mee zijn! Helaas heeft ook Josien aangegeven dat ze binnen een paar maanden ons en ons dorp gaat verlaten: heel erg jammer maar als het goed is komt ook in haar plaats een nieuw gezicht. Reuze fijn dat de lege plekken zo snel opgevuld gaan worden!!!

NOORDERNIEUWSWELLE
Dorpskrant van Noordwelle

dorpskrantnnw@gmail.com

www.noordwelle.com

36^e jaargang

Verschijnt 10x per jaar

*Redactie Marja Leistra, Marianne de Jonge, Josien Provoost,
 Jose Vrijdag en Kitty Heye*

Vormgeving: Josien Provoost en Leo Schults

- dorpskrantnw@gmail.com ons mailadres is
- U daar uw kopij naar toe kunt sturen
- Er natuurlijk ook nog steeds handgeschreven kopij ingeleverd kan worden
- Wij er op ons dorp 2 stoere vrouwen bij hebben
- Zij beiden op Hemelvaartdag s-morgens om 6 ! uur al paraat stonden
- Zij stonden te trappelen van ongeduld om mee te mogen dauwtrappen
- De regen het eerste half uur met bakken uit de hemel viel
- De dames H. en T. dapper door bleven trappen
- De drukker van onze krant ons blij verraste met het kleurrijke mei-nummer
- Hij ook weer extra werk heeft verzet voor de verschillende nieuwe advertenties
- Wij hem hiervoor heel hartelijk bedanken
- Wij trots zijn op de door hem geleverde hoge kwaliteit
- Ons dorpshuis aan de binnenkant al behoorlijk kaal geworden is
- Er al veel sloopwerk verricht is door div. mannelijke Noordwellenaren
- Wij nu in afwachting zijn wanneer de aannemer kan starten

- De bloembakken op ons dorp weer pico bello in de bloemetjes gezet zijn
- Wij hopen dat vele dorpelingen hun strookje voor de dorpsbbq hebben ingeleverd
- De organisatie-dames toegezegd hebben voor heerlijke salades te zorgen
- Wij hopen dat de weergoden ons 5 Juli as. gunstig gezind zijn
- Wij hopen dat de intussen vermaarde spel-broek ook uit de kast gehaald wordt
- Zowel het meedoen aan als het aanmoedigen bij dit spel zeer veel plezier geeft
- Er dit jaar ook weer vele geslaagden te feliciteren zijn
- Wij dus hierbij Tijs Geluk, Soraya Hennep en Anouk de Ronde van harte proficiat wensen

VOOR UW AGENDA:

- Laatste vrijdag van de maand:
Heeren
- 26 juni: Musical
school
- 5 juli:
Dorps-BBQ

Door de verbouwing van Ons Dorpshuis is er geen Sneek en geen creadames.

BEDANKJE

Hierbij wil ik namens alle dauwtrappers en organisatie onze Marlies en Arie heel erg hartelijk bedanken voor de zeer gastvrije ontvangst en het heerlijke ontbijt zo vroeg in de morgen van Hemelvaartdag!

Weer een prachtig voorbeeld van hoe multifunctioneel onze prachtige kerk kan zijn.

Nogmaals REUZE bedankt!

Henk en Marianne

NOORDWELLE DOOR DE EEUWEN HEEN 166

Huizen aan de Dorpsring – aflevering 13 : Dorpsring 14

Van deze oorspronkelijke woning is de bewoningsgeschiedenis goed bekend. Als eerste bewoonster is de weduwe en arbeidster Jannetje van der Nood bekend, die in 1785 van Zierikzee naar Noordwelle kwam, vermoedelijk omdat zij getrouwd was met Tonis Klement. Het huis was al ruim voor 1832 in feite bezit van het ambacht Welland en in erfpacht uitgegeven aan Marinus Klement, van wie de voorouders er waarschijnlijk ook woonden. Het eigendom moet eerder overgegaan zijn op Krijn de Oude, een grootgrondbezitter in Noordwelle. In 1827 werd het huis bij notaris Dignus Boom in Zierikzee vanuit de familie De Oude voor 600 gulden verkocht aan Marinus Klement (1786-1841), zoon van Jannetje van der Nood en Tonis Klement. Wellicht speelden familierelaties daarbij een rol. Klement was in 1786 in Noordwelle geboren en gehuwd met de arbeidster Maria de Oude, die in 1787 in Renesse was geboren. In januari 1813 was het stel getrouwd in Renesse waarbij Klement ‘kanonnier van de kustwacht’ werd genoemd. Het was nog net in de tijd van de Franse overheersing. Na de stichting van het Koninkrijk der Nederlanden werd Klement

benoemd tot veldwachter in Noordwelle. Bij hem kon je bijvoorbeeld in 1819 ontsnapt vee terugkrijgen.

gecontinuëert. — Nader te bevragen bij *Pieter Braber*, te ZONNEMAIRE.
* * Sedert omtrent zes weken zijn op NOORDWELLE gefschut twee VAARSEN, zijnde het eene een zwartbonte tweejarige en de andere zwart met een bonte kop, ook circa tweejarig; die eenig eigendom aan dezelve heeft, adresfere zich bij *M. Klemens*, te *Noordwelle*, waar men dezelve terug kan bekomen tegens betaling der kosten.

Hoewel er van alles met het huis gebeurde en er verschillende families gewoond hebben, bleef het toch heel lang in bezit van de familie Klement. Er werden zes kinderen geboren. Van 1823 tot 1826 woonde de familie van metselaar Gerrit Bijkerke ook in het huis, evenals de familie Van 't Noordende, vanaf 1825. Van de kinderen uit het veldwachtersgezin vestigde zoon Jan Clement zich hier ook in 1856 met de uit Haamstede afkomstige arbeidster Johanna Straaijer, die in 1846 van Burgh naar Noordwelle kwam. Er werden vier kinderen geboren en het gezin betrok de woning in 1856, na het overlijden van moeder Maria de Oude in 1855. Omstreeks deze tijd zal de woning gesplitst zijn, ook qua eigendom. Het deel dat door Jan Klement bewoond werd en een deel dat in handen kwam van zijn broer Tonis en zuster Krina Klement. Hier woonde ook nog een andere broer: Marinis Klement. Beide broers emigreerden in 1857 naar de Verenigde Staten van Amerika. Er kwam nog een gezin in het huis te wonen, de familie van Johannes van der Repe en Adriaantje Verton, met uiteindelijk drie kinderen, een schoondochter, twee kleinkinderen en een dienstbode. In 1885 vertrok het gezin naar Oudelande. Daarna woonde weer alleen de familie Klement in het huis, waarvan de naam inmiddels ook met een C werd geschreven.

In het afgesplitste deel van de woning woonde aanvankelijk vanaf 1859 de arbeider Adriaan Bom met met Janna Hubregtse van de Stolpe van Nieuwerkerk. Eerder woonden er de arbeider Teunis Timmerman uit Ouwkerk met de arbeidster Maria de Meulmeester. En ook nog het gezin van Hubrecht van Klooster, gehuwd met Adriana Knape uit Noordgouwe. In dit gezin werden twee kinderen geboren. Er woonde nog een gezin, dat

vermoedelijk familie was, namelijk dat van Cornelis van Klooster, gehuwd met Lena Post, een in Kerkwerve geboren arbeidster. Ook familie, maar dan via een huwelijk, was de smidsknecht Karel Goudzwaard, geboren in Ouwerkerk, die in 1837 van St. Annaland naar hier kwam. Hij huwde Krina Klement, die in 1815 hier geboren was. Er werden twee kinderen geboren, waarna twee kinderen werden geboren. Het gezin vertrok in 1842 naar Middelharnis. Dit deel van de woning werd in 1868 verkocht aan Marinus van Valkenburg, die het in 1892 verkocht aan de naaister Maria Geleijnse. In 1899 weer verkocht aan Jannetje Kosten, de weduwe van Johannes Clement.

Aan de andere kant werd het huis bewoond door Johannes Clement (1849-1904), geboren in Noordwelle en gehuwd met de arbeidster Jannetje Kosten, die dit deel van het huis erfde van Jan Clement. In dit gezin werden negen kinderen geboren tussen 1874 en 1884.

Het moet een ongelofelijk drama zijn geweest dat acht hiervan stierven binnen drie dagen tot vier maanden na geboorte. Eén kind overleefde, Jacob Clement, geboren op 6 juli 1879, die blind was. Tamelijk vooruitstrevend was dat hij in 1890 verhuisde naar het blindeninstituut aan de Vossiusstraat 54 in Amsterdam.

* * Ondergeteekenden betuigen hunnen **harten dank** aan allen, inzonderheid aan den Heer M. HOOGENBOOM, voor de hulp en bijstand ons verleend, om ons blind Zoontje te doen opnemen in het Instituut tot Onderwijs van Blinden te Amsterdam.

NOORDWELLE, J. CLEMENT.
April 1890. J. CLEMENT, geb. KOSTEN.

Na terugkeer huwde hij in 1913 met Grietje de Oude, die in 1886 in Noordwelle was geboren, het jaar waarin er ook een 'bijbouw' werd gerealiseerd. Er woonde ook nog een niet verwante maar wel in Noordwelle geboren Martinus de Oude als kostganger in.

Hij was veldarbeider, vertrok in 1920 naar St. Kruis in Zeeuws-Vlaanderen, kwam vanuit Den Haag in 1926 weer terug, maar werd later geschrapt uit het bevolkingsregister wegens langdurig verblijf in het buitenland.

Jacob Clement was sinds 1932 organist in de kerk van Noordwelle en Renesse en had in de voormalige afgesplitste woning een winkeltje, waar onder andere in eigen beheer gemaakte ansichtkaarten werden verkocht. In 1933 vierde hij het feit dat al 25 jaar voorzitter was van de afdeling Noordwelle van de Bond voor Staatspensionering.

Hij was in 1913 in Noordwelle getrouwd met Grietje de Oude; er werden geen kinderen geboren. In het winkeltje werden borstel, matten, sigaren, snoep, vis, boter en nog veel meer verkocht. In september 1945 werden nationaal belangrijke toespraken gehouden door ministers uit de landelijke regering.

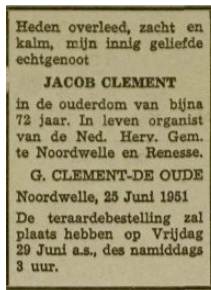
Bij een volstrekt gebrek aan radio's konden deze in Noordwelle beluisterd worden bij Clement, die kennelijk wel over een functionerend toestel beschikte. En in oktober 1945 liet Clement in een advertentie weten dat zijn zaak weer heropend was.

Op 29 april 1945 – dus voor de bevrijding – speelde hij op het orgel in Noordwelle het Wilhelmus, maar naar verluid durfde niemand in de kerk het mee te zingen.

Ten tijde van de inundatie in de Tweede Wereldoorlog werd het gezin gehuisvest in Renesse. Clement maakte de Watersnoodramp niet meer mee, omdat hij in 1951 overleed. Mevrouw Clement-De Oude werd ook tijdens de Watersnoodramp van 1953 geëvacueerd naar Renesse. Al voor het overlijden van de weduwe Clement in Goes (in ziekenhuis “Oostwal”) in 1962 kwam het huis

deels in andere handen, namelijk van de metselaar Jan Cornelis Hendrikse.

Het had te koop gestaan als 'woonhuis met erf, bewoond geweest door wijlen mevr. De wed. J. Clement-de Oude'. De woning werd op basis van inschrijving verkocht door notaris M.C. van den Bout in Renesse. De inschrijvingen moesten voor 7 augustus worden ingebracht. Daarna werd het huis de huisvesting van Jan en Tineke Hendrikse, die er in 1974 hun 25-jarig huwelijk meemaakten en in 1986 nog steeds woonden. Over Hendrikse en zijn bijzondere loopbaan heb ik eerder al geschreven. In 2000 werd het gekocht door Marja Krijnse Locker en Niels van der Moezel, die het in 2010 te koop zetten. Uiteindelijk kwam het in handen van Jan-Thijs en Tamara Zilver schoon-De Roos.

F. Westra

VRIJDAG DE DERTIENDE

Op die dag moest Nederland zijn eerste groepswedstrijd spelen tegen de huidige wereldkampioen Spanje.

Vrijdag de dertiende, zou het een herhaling worden van vierjaar geleden?

Vrijdag de dertiende. Bij aankomst in een deels onttakeld dorps huis kon het aan de sfeer in ieder geval niet liggen. Al ver voor aanvang van de wedstrijd kwam het gejuich je tegemoet. Oei! Zijn we te laat?

Vrijdag de dertiende. Nee gelukkig niet. Maar een dolenthousiaste groep studenten was alvast juichfoto's aan het maken, voor als het er – eventueel - niet van zou komen.

Vrijdag de dertiende. De wedstrijd begint. Spanje begint met overmacht ,wat resulteert in een doelpunt in het eerste kwartier.

Vrijdag de dertiende, als dit zo door gaat! Toch niet, halverwege de eerste helft keert de veldverhouding in gunstige zin, wat resulteert in een prachtig doelpunt van van Persie vlak voor rust.

Vrijdag de dertiende, na de rust een geheel ander beeld. De sfeer neemt toe, de drankvoorraad af en Nederland speelt met overtuiging!

Vrijdag de dertiende gaat nu gelden voor de Spanjaarden. Het ene na het andere doelpunt volgt voor Nederland. De koelkast kan de temperatuur van de dranken niet meer garanderen. Het gebouw krijgt het zwaar te verduren.

Ongeveer veertig enthousiaste supporters hebben een geweldige avond. We zullen er van uit gaan dat woensdag de achttiende net zo'n gezellige avond wordt in ons onmisbare dorps huis, als **VRIJDAG DE DERTIENDE !!!**

Oranjesupporter Hans

DAUWTRAPPEN

Op mijn inschrijfformuliertje schreef ik: **als het regent hoef je niet op mij te wachten want dan kom ik niet.**

De hele nacht hoorde ik de regen met bakken uit de hemel vallen. Dat wordt niets morgenochtend dacht ik.

Om 5 uur maar even de buienradar geraadpleegd en rond kwart voor 7 zou het droog worden. Dus ja wat doe je dan? Klaarwakker inmiddels, terug naar bed? Maar als ik niet ging wandelen zou ik waarschijnlijk een heel jaar aan moeten horen wat voor watje ik was, geen zin in. Dus oude laarzen opgezocht en een parapluutje mee. Regenkleding heb ik niet want als het regent ga ik eigenlijk niets buiten doen.

klooster mocht niet gepraat worden. Overdag mocht ik op het land werken en kreeg ik les. Ik leerde potten bakken en kaas maken. Maar niet mogen praten was voor mij de reden van vertrek. Ik wam bij de Capucijners in Aerdenhout . Daar mocht werkelijk alles, maar het verblijf was van korte duur. Ik ging het gewone leven weer in, gewoon naar school. Naar de HBS. Ik had niets te wensen en moest de fabriek van mijn vader in. Hij was eigenaar van Netam Fruehauf. De fabriek maakte chassis voor auto's, kiepauto's e.d. Hier werkten ongeveer 700 mensen. Ik was destijds al een grote hobbyist met paarden. Ik heb de HBS niet afgemaakt en vertrok met mijn bromfiets in de trein naar Münster. Zonder enige cent kwam ik aan. Ik wilde in Münster naar een grote rijsschool om daar opgeleid te worden en te werken. Ik behaalde mijn diploma als instructeur en meninstructeur. Ik woonde in een soort militaire kazerne. **Weer in het gareel.** Ik kan zelfs vierspan rijden. Ik deed daar van alles. Ik moest bijtekenen voor zes jaar, maar dát wilde ik niet.

Ik had diploma's, maar geen rooie cent. Ik feestte wat af. Mijn vader kwam mij persoonlijk ophalen. "afgelopen!" Na mijn opleiding op de autoschool in Driebergen was ik klaar gestoomd voor het bedrijf van mijn vader. Ik heb daar drie maanden gewerkt. Mijn vader was een dictator. Hij reed met zijn Jaguar naar Rotterdam, ik moest maar zien hoe ik er kwam. Ik ben in militaire dienst gegaan. Totaal ben ik 23 maanden in dienst geweest. Ik begon in Tilburg en eindigde op 't Loo. Ik zat bij de aan- en afvoertroepen. Ik had destijds al paarden en mocht deze meenemen naar 't Loo. Ik kon daar rijden. In uniform. Ik verdiende al heel goed. Wel 1500 gulden per maand. Lekker eten en drinken. Ik deed leuke transporten. Ik wilde niet terug naar de fabriek en wilde graag bijtekenen. Helaas is dit niet gelukt en eindigde als vaandrig.

Tja en toen begon mijn avontuur in het onroerend goed. Ik was ongeveer 25 jaar. Ik kocht een huis, leende geld. Je liep binnen bij de Slavenburgbank en kon daar gewoon geld halen. Dus ik kocht nog zes huisjes. Knapte deze op en verkocht ze weer voor meer geld. Zo is 't begonnen. Destijds kreeg ik verkering met een dochter van een onroerend goed handelaar. De verkering duurde 10 jaar. We trouwden en het huwelijk strandde na drie maanden. Ik wam thuis. Er lag een briefje. " Ik ga naar Amerika, je auto

staat op Schiphol". Hierna heb ik mijn 1^e vrouw nooit meer gezien. Dat was het. Ik bleef wel werken bij haar vader. Als je over onroerend goed praat, dan heb je het ook over Horeca. Zo kwam ik ook in de horeca terecht. Ik was hoteldirecteur, bezat een paar pizzeria's, een nachtclub, ja zelfs de molen "de lolie" in Scharendijke. De tijden werden minder in die branche en ik ging o.a. naar Kuala Lumpur. Ik leerde een dochter van een sojaboer kennen. Zij was net als ik een paardenmens.

We trouwden en kochten deze woning in Noordwelle. Het opknappen duurde jaren. Het was een oude boerderij. De bomen op het erf zijn eigen aanplant. Na de ramp waren er veel populieren en iepen geplant, die ondertussen bijna dood waren. Kijk, die grote kastanjeboom heb ik zelf geplant. Ondertussen kwam ik in die tijd al vaak in de Gouden Wieken in Scheveningen. Hier werd ik later directeur van.

Angela was hier receptioniste. Ondertussen kreeg ik veel belangen in onroerend goed in o.a. Burgh-Haamstede. (lachend) Toen was ik al voor het bedrijf met de gemeente aan het stoeien, en nu nog steeds! Maar nu voor mijzelf! Het was een tijd van veel feesten, een heel druk leven. Dit kostte mijn tweede huwelijk. Dit huwelijk duurde vijf jaar. Angela: " toen Marcel trouwde met Brigitte, paste ik op het hondje van Marcel".

Samen met Brigitte kregen wij in 1978 een dochter Angelique. Zij woont nu in Dreischor. Na de scheiding werd Angelique aan mij toegewezen. Maar het ging niet, een kind opvoeden naast een bedrijf runnen. Het werd een hoop gedoe. Vanaf dat moment zag ik mijn kind niet meer. Ik weet niets over mijn dochter, helemaal niets. Het is zo dat ik laatst met een kindje op schoot zat en iemand mij vertelde dat het mijn kleinkind was. Gelukkig heeft mijn zoon Patrique (geboren in 3^e huwelijk met Angela) nu beter contact met Angelique.

Ondertussen was Marcel een keer uit geweest in Scheveningen met Angela. De relatie is langzaam gegroeid, want Marcel moest het vertrouwen winnen van Angela. (lachend) "**weer in het gareel lopen**". Angela vertelt dat als Marcel niet kwam als zij zat te wachten, zij dan de paarden los liet...en dan kwam Marcel. In 1987 ben ik met Angela getrouwd in het stadhuis van Burgh-

Haamstede. Ook zijn we in de kerk getrouwd, de Willebrorduskerk in Zierikzee. Hier mocht niemand bij aanwezig zijn. De pastoor zegende de ringen. Als je als katholiek was gescheiden kon je niet meer in de kerk trouwen, dus moest het op deze manier. In 1988 werd onze zoon Patrique geboren.

Tijden werden slechter. De huizenprijzen kelderden. Ik had ongeveer 1000 huizen, verhuurde deze via BV's. Deze BV's werden opgeheven. Ik kon veel huizen aan de gemeente Rotterdam overdoen. Die sloopte de huizen voor de grond. Ik heb tot dan altijd zeer ruim geleefd. De fabriek van mijn vader was verkocht. Echter slechte tijden braken aan. Toen ben ik in de kunststof kozijnen gegaan. Angela lachend: "ik was niet op zijn geld uit, dat kunnen ze nooit zeggen! Hahaha. Marcel heeft een Rolls Royce, dat is zijn kind.

Deze staat in kantoor met een spiegel erachter. Ziet ie 'm twee keer . Hahahaha. Als hij tussen mij en zijn Rolls moet kiezen, dan kiest hij voor zijn Rolls die hij 35 jaar geleden bijna nieuw kocht".

Marcel: "Op dit moment verhuur ik nog wat huizen in Heinkenszand, dit zijn vakantiewoningen. Een hoop dingen die in de advertentie staan doe ik niet meer. Alleen nog de handelsonderneming, het bouwkundig adviesbureau en het leveren van kunststof en aluminium ramen en deuren doe ik hobbymatig. Ik vind alles nog leuk. Ik merk wel dat ik steeds meer op mijn vader ga lijken. Mijn vader was alleen niet ondeugend...."

Wensen: "Ik heb de hele wereld gezien. Ik heb gewoond op Hawaï, Jamaica. Ik had de tijd voor mijzelf. Uren kan ik hier nog over vertellen. Angela: "een bootje zou Marcel wel willen. Hij heeft een vaarbewijs". Ja, een bootje zou ik wel willen. Een jacht, niet schommelen. Dat jacht moet dan in Burgh-Sluis liggen. Dan kan ik varen wanneer ik wil. Misschien een kleiner huisje, maar wel met een grote tuin. Eigenlijk wordt het mij allemaal een beetje te veel hier. Maar Ik wil uit deze omgeving nooit meer weg." Angela: "Met Marcel is het nooit saai! Hij is en blijft een oude scharrelaar"

Marcel en Angela bedankt voor jullie openhartigheid en jullie verhaal. Namens de redactie: Kitty

THE EAGLE DEEL 6

L'oiseau a atterri voorheen The Eagle had Landed deel 6

Goed beste mensen we gaan dus door met ons verhaal; we hebben ons verplaatst naar het jaar 2004, en zoals al beschreven, het jaar dat Frankrijk werd geteisterd door noodweer.

Maar laten we eerst eens kijken wie onze vriend Pascal met de achternaam Cossin eigenlijk is en wat hij aan het doen is na zijn avontuur met zijn grote vriend Jean-Luc in Minerve. Pascal is een begenadigd kunstenaar die graag werkt met natuurlijke materialen zoals hout en steen. Hij heeft een mooi atelier in het prachtige dorpje Aigne. Een dorpje dat in de vorm van een slakkenhuis is gebouwd. Nauwe straatjes met in het centrum een leuk pleintje met de gebruikelijk kerk in het midden.

In dit dorpje zijn veel kunstenaars gevestigd , met hun diverse kunstzinnige specialiteiten. De één werkt met hout, de andere met klei of met glas en de hele handige zijn creatief met kurk. En dan natuurlijk niet te vergeten de schilders en tekenaars, waarbij ik er een paar van verdenk gelet op hun werk, dat zij hun pasgeboren kinderen inzetten voor het maken van deze zeer

abstracte kunst, met volwassen realistische grote prijzen. Onze Pascal heeft hier ook zijn atelier, een leuk klein werkplaatsje in een smal straatje. Hij verkoopt daar zijn kunst aan de verdwaalde toeristen maar ook aan collega kunstenaars en dorpsbewoners. Zo houden ze elkaar in leven, en niet onbelangrijk is dat elke verkoop wordt gevierd door middel van een hapje. En ja hoor hier is die weer een drankje! Wat goed uitkomt, want de achterbuurman van Pascal is namelijk wijnboer.

Op een dag zat Pascal in het zonnetje een beetje te mijmeren over zijn avonturen die hij beleefd had in Minerve. Wat was het toch leuk geweest om met zijn vriend de steen van Minerve te maken en te plaatsen en op wat een rare manier was e.e.a. ontstaan. En niet onbelangrijk: waar was de vogel gebleven uit de steen? Het bleef een raadsel. Hij keek naar zijn winkeltje en kreeg spontaan een idee. "Ik ga ook een kunstwerk maken. Een beeld voor bij de ingang van mijn winkel om zo de klanten en toeristen te lokken. Weet je wat? Ik bel mijn grote vriend Jean-Luc uit Minerve om te vragen of hij mij komt helpen. Kunnen we gelijk weer eens een feestje geven." Zo gezegd zo gedaan. Pascal pakte zijn mobiel want ook daar in het verre zuiden hadden zij kennis gekregen van téléphonie mobile, ook al was het een model koelkast. Je kon er mee bellen en als je geluk had kreeg je ook nog iemand aan de lijn. De dekking daar was niet zo goed, je moest dus op de goede berg staan om bereik te hebben en Pascal stond op de goede berg en kreeg Jean-Luc aan de lijn. Al snel was de afspraak gemaakt. Jean-Luc zal de volgende dag naar Aigne lopen om samen te gaan klussen aan het beeld voor Pascal.

Pascal was helemaal blij en dacht "vooruit even vertellen aan de achter buurman dat de komende tijd zijn wijnomzet wel spectaculair zal gaan stijgen en wie weet nemen we er daar gelijk eentje op." Pascal was zo in zijn nopjes dat hij de weersverandering die plaats vond niet had opgemerkt. Toen hij naar de buurman liep klonk over de radio het bericht **il n'est pas vert, il n'est pas orange c'est le code rouge** en zoals jullie weten voorspelt dit ook in Frankrijk niet veel goeds.

Volgende maand het vervolg van dit "ongelooflijke spannende, houdt het nu nooit op verhaal."

Voor klachten kunt u de redactie mailen of bellen maar deze worden waarschijnlijk niet in behandeling genomen.

AFSCHEID VAN DE STOVE

Beste schoolburen!

Wat hebben we het gezellig gehad als school in Noordwelle. In het dorp waar altijd belangstelling is voor het wel en wee van de klassen, de kinderen, het gebouw, de leerkrachten. We kijken met veel plezier terug op alle activiteiten die we als school en dorp samen hebben kunnen organiseren.

Zo werd jaren de kerstviering in de dorpskerk gevierd, met kaarsjes, liedjes en muziek. Dat was altijd heel sfeervol. Ook deden veel kinderen via school mee aan de Straô of Halloween en hebben we vaak een speurtocht met paaseieren in het dorp gelopen.

Zo'n 15 jaar geleden begonnen in de onderbouwklas, heb ik heel wat leerlingen op de Stove zien komen en gaan. Omdat ik later in de bovenbouwklas verder ging, waren er kinderen die heel wat jaren bij mij in de klas hebben gezeten. Een fijne tijd hier op school hoor, hard werken met soms een eigen draai aan de lessen. Verschillende schoolburen hebben meegewerkt aan die projecten, als gastspreker of helpende hand bij lezen, koken, knutselen, timmeren en als jury bij de voorleeswedstrijd of natuurgids.

Aan die tijd komt binnenkort een eind. Helaas kampt het onderwijs met terugloop van het aantal leerlingen, zo ook de Stove. Nieuwe kleuters zijn er niet zo veel en toen er kort na elkaar twee groepen met elk tien leerlingen naar de brugklas gingen, daalde het leerlingaantal zo sterk dat we vorig jaar een klas moesten sluiten.

Dit schooljaar zitten we met maar elf kinderen in de bovenbouwklas. Dat is luxe, want iedereen wordt snel gehoord en we kunnen heel gemakkelijk met ons clubje even 'de deur uit'.

Maar het is ook armoedig, veel keuze uit vriendjes heb je niet en sommige lessen zijn ronduit lastig met zo weinig kinderen. Nu er zes leerlingen verder gaan op het voortgezet onderwijs, moeten we onze deuren definitief sluiten. Dat is erg jammer, de charme van de kleine dorpsschool zullen we allemaal missen. Maar we hebben het zien aankomen en gaan elders aan onze toekomst bouwen.

Deze maand zijn we flink bezig met het oefenen voor de musical. We hopen op prachtig weer bij de opvoering op het schoolplein, want zingen en spelen voor het publiek van ouders, vrienden en burens moet een feestje worden!

Op negen juli zwaaien we dan onze brugpiepers uit na de barbecue en ruimen we de boel op, dat wordt dit jaar wel een hele klus vrees ik!

Hopelijk kom ik jullie weer eens tegen in de buurt. Zelf ga ik lesgeven in Renesse, waar ik ook goed bekend ben. Maar ik kom zeker een keertje langs of ik kom tóch nog even hier in Noordwelle naar de Straô. Want inmiddels is het plekje hier een heel klein beetje mijn dorp geworden en ik ga het zeker missen 's morgens vroeg Noordwelle binnen te rijden.

Bedankt allemaal voor jullie meeleven met de school en de mooie jaren op de Stove. Tot ziens!

Vriendelijke groeten, Maaïke Blom.

DAUWTRAPPEN DOOR DE OGEN VAN KEES HART

Hallo alle dauwtrappers en etenbereiders!

Hier even een berichtje van mij (Kees). Ik neem aan dat jullie een goede en leuke wandelroute hebben gehad, de start was waarschijnlijk regen, maar later droog hoop ik! Ikzelf heb er niet veel van mee gekregen want ik lag nog op 1 oor.

Toen jullie weer in het dorp aankwamen, richting het heerlijke ontbijt, waar jullie dan wel aan toe zijn, zat ik ook aan het ontbijt.

En wat zag ik, er kwam een clubje door de Ingridstraat, en dat waren de dauwtrappers, fit en wel!!!

Zwaaiend langs me heen, en ja daar heb ik van genoten. En daar kwam de paardenkar ook nog, met enkele dauwtrappers. De paarden wilden maar al te graag linksaf, maar ze moesten nog wat verder lopen.

Ik vond het allemaal geweldig, bedankt jullie allemaal!

Groetjes Kees Hart

KLEURPLAAT

